

Ved jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*Vi vil gjerne få takke for fremmøtet
og for all vennlig deltakelse.*

Familien

*Prest: Sam Tore Bamle
Organist: Thor Egil Braseth*

SKIEN
BEGRAVELSESBYRÅ
ALFSEN

Oddbjørn Lunde

★ 19. januar 1941 † 24. juli 2024

*Valebø kirke
torsdag 1. august 2024*

Inngangspreludering

Preludium

S. Bratland; Gje meg handa di, ven

Inngangssalme

Blott en dag, et øyeblikk ad gangen! Å så trygt i alt som kommer på!
Hvorfor skulle angst min sjel ta fangen, Av min Faders hånd jeg alt kan få.
Han som har for meg et faderhjerter, Han vil skjenke meg fra dag til dag,
Timer fylt med fryd, men også smerte, Både prøvelser og velbehag.

Selv han alle dager nær vil være. Han vil stå meg bi med råd og dåd.
Hver en dags bekymring vil han bære, Han som vet for alle sorger råd.
Han bevarer alle sine kjære, Denne omsorg tok han selv på seg.
Som din dag, så skal din styrke være! Dette løfte har han gitt til meg!

I ditt navn jeg hviler trygt og stille, Bygger på ditt løfte, Herre kjær!
Aldri vil i vantro jeg forspille Skatten som i deg forvaret er!
I din kjærighet du stiller trangen, Av din faderhånd nå mottar jeg,
Blott en dag, et øyeblikk ad gangen! Det er troens, salighetens vei!

Minneord

Musikkinnslag

H. Holtberg; Blå salme

Skriftlesning, tale og bønn

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Etter talen

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Postludium

H. Somnero; Vårsøg